

Homestead Bariton & Parlor

Verrassende uitklankspectrum

Het Nederlandse bedrijf Homestead uit Heemstede vestigt de aandacht op twee bijzondere gitaren in het assortiment: een baritongitaar en een parlormodel. Twee gitaren met heel uiteenlopende karakters, maar die ook overduidelijke familietrekken vertonen. tekst **Hein van Dongen**



HOMESTEAD BARITON

RICHTPRIJS: € 2460,-

TYPE: bariton-jumbo

BOVENBLAD: massief

AAA adirondack spar

ZIJ/ACHTERKANT: massief

Javaans palissander

HALS: mahonie

TOETS: ebben

FRETS: 20

MENSUUR: 700 mm

TOPKAM/BREEDTE:

Tusq/44,45 mm

BRUG: ebben

ELEKTRONICA: LR Baggs

VTC

KOFFER: gigbag mee-

geleverd

DISTRIBUTIE: Homestead

Guitars, Heemstede,

tel. 023-5431750

WEBSITE:

homestead-guitars.com

Rivalen

Bariton

■ Ibanez AE275BT

■ Guild BT240E

Parlor

■ Alvarez APA 1965

■ Recording King

RPH-P2-Ts

Wat de overeenkomsten betreft: beide gitaren hebben een adirondack sparren bovenblad van AAA-kwaliteit, sierlijke bindingen van gevlamd esdoorn, een prachtig ingelegde rozet, een hals uit één stuk die vervaardigd is van mahonie, een zij- en achterkant van Javaans palissander, een ebben toets en een asymmetrische open kop ('slotted headstock'). Beide gitaren worden ook volgens hetzelfde procedé gebouwd. Het hout voor het bovenblad wordt voor elke gitaar afzonderlijk gekozen aan de hand van hoge resolutiescans. Vervolgens wordt dit hout verscheept naar Bandung op West-Java naar een familiebedrijf van luthiers. En voordat de gitaar gebouwd gaat worden heeft de koper bij beide gitaren de mogelijkheid om er een 'limited edition' van te maken. Je kunt zelf de lak, de hardware en de decoraties kiezen. Behalve de signaturemodellen (jouw eigen signature dus, waar dan uiteraard een bepaalde levertijd voor bestaat) heeft Homestead altijd ook

standaardversies op voorraad. Twee daarvan staan hier nu te wachten om getest te worden...

Bariton

De Homestead Bariton is een imposante verschijning, met zijn

jumbobody en de lange hals met een 700-mm mensuur. Deze gitaar staat tweeënhalve toon lager gestemd dan de standaardstemming en begint dus bij een lage B en heeft vervolgens een E-, A-, D-, F#- en B-snaar, met als dikten (van laag naar hoog):



breiding van het



70-60-48-29-22-16. Het bovenblad heeft een kleur die Homestead als 'warm' omschrijft: naturel met een oranjeachtige gloed. De lak is polyurethaan.

Hoe speelt deze grote jongen? Je merkt meteen dat het een instrument is met een eigen persoonlijkheid. Voluit strummen met akkoorden in de eerste positie kan zeker, maar het is duidelijk dat de gitaar zelf toch liever iets anders wil laten horen. Baslijnen klinken stevig en strak, akkoorden en arpeggio's hoger op de hals hebben een onverwachte verfijning. Elke toon, ook hoger op de hals, heeft een heel mooi rond karakter en een langdurige naklank.

In een ensemble kan de gitaar als een soort akoestische bas functioneren. En als singer-songwriter heb je de mogelijkheid om met een capo vanaf de vijfde fret geteld (waar de gitaar klinkt alsof hij in standaardstemming staat) ook omlaag te transponeren als dat nodig zou zijn voor je stem. De gitaar blijft dan ondanks de capo zijn grote volume behouden.

De zware bastonen houden hun diepte ook als je versterkt speelt.

Het LR Baggs VTC element geeft een goed gedefinieerd en volop zingend geluid, waar menige akoestische basgitaar niet aan kan tippen. De toonregelaar heeft een middenstand, waarbij je naar links draaiend het laag kan versterken en naar rechts draaiend het hoog.

Parlor

De naam 'parlor' (Engels voor salon) gebruiken we tegenwoordig voor gitaren die rond 1900

in Europa en de VS populair waren. Ze waren meestal kleiner dan een Martin model O. Destijds waren parlorgitaren vaak al wel voorzien van metalen snaren, zij het dat dit nog geen bronzen snaren waren, maar *silver-plated steel* of later *silk & steel*. Door deze snaren onderscheidde de parlorgitaar zich van de klassieke of Spaanse gitaar, die darmsnaren had (later nylon) en dat had ook gevolgen voor de bouw. De parlorgitaar was soms nog wat kleiner dan zijn Spaanse neef en had ook vaak een anders gevormde klankkast: langer en smaller, met vooral een smallere taille.

In de hoogtijdagen van de akoestische blues speelden pioniers als Blind Lemon Jefferson en Blind Blake op parlors, en ze werden zelfs gebruikt in akoestische jazzbands met meerdere blazers (o.m. door Eddie Lang). Dat relativiseert al een beetje het beeld dat we nu van die gitaren hebben: dat ze alleen voor het softere werk geschikt waren. Maar langzamerhand kwamen er steeds meer grote gitaren, eindigend in de populaire dreadnoughts en jumbo's. Uiteindelijk raakten de parlormodellen uit de gratie totdat ze in de jaren zestig vrijwel verdwenen waren. Maar tijden veranderen en de parlor is terug van weggeweest.

De parlorgitaar van Homestead is in meerdere opzichte een verrassing. Hij heeft de karakteristieke vorm van de oude parlors (evenals de daarbij vaak voorkomende open kop), maar hij is niet zo klein als de afbeeldingen op de site doen vermoeden. Qua lengte van de klankkast (de afstand tussen de hiel en de eindpin) is hij zelfs vrijwel even groot als de baritongitaar, alleen is de body natuurlijk heel veel slanker. Hij heeft een relatief



HOMESTEAD PARLOR

RICHTPRIJS: € 2095,-

BOVENBLAD: massief

AAA adirondack spar

ZIJ/ACHTERKANT: Javaans

massief palissander

HALS: mahonie

TOETS: ebben

FRETS: 18

MENSUUR: 609 mm

TOPKAM/BREEDTE:

Tusq/44,45 mm

BRUG: ebben

ELEKTRONICA: LR Baggs

VTC

KOFFER: gigbag mee-

geleverd





De klankkast van de parlor is bijna even lang als die van de bariton

» brede hals, die bij de 12e fret de klankkast raakt. De kleur van de parlor is hetzelfde als die van de bariton, alleen is de lak nitro-cellulose, wat bijdraagt aan de sustain en de resonantie van de gitaar. Het is natuurlijk een kwestie van smaak en gewenning, en ook van je lichaamsbouw, maar ikzelf vind de combinatie van de bodyvorm en de lengte van de hals bijna het ultieme speelcomfort geven.

Het geluid is ook een onverwachte ervaring en past wat minder bij het idee dat ik tot nu toe van parlorgitaren had gekregen. De gitaar heeft een hoog volume en een indrukwekkende sustain. Het is niet de introverte, verlegen gast die ik verwacht had. Hij projecteert zacht getokkel heel nadrukkelijk de ruimte in: hoezo zacht getokkel? - ik wil gehoord worden! En het resultaat van voluit strummen is snoeihard, ik maakte me even zorgen over burengerucht. De bassen zijn niet dominant, maar zeker goed genoeg vertegenwoordigd. Versterkt blijft het geluid goed staan, ook hier doet de LR Baggs VTC zijn werk goed en is vooral de toonregeling met de middenstand erg gebruiksvriendelijk.

Dit is dus helemaal geen gitaar die je moet kiezen omdat je het qua geluid wat rustiger aan wilt gaan

doen, al zou het een experimentje waard zijn om er silk & steel snaren op te zetten. Deze Homestead parlorgitaar vraagt misschien nog het meest om de 'alternating bass'-stijl die zo kenmerkend was voor de oude ragtime- en bluesgitaristen.

Kortom: ook dit is een gitaar met een heel eigen karakter, veel extra-verter dan zijn verre familieleden.

Conclusie

Dit zijn prachtig gebouwde en meesterlijk klinkende instrumenten. Goede gitaren lenen zich vaak voor de meest uiteenlopende stijlen en dat geldt ook voor deze Homesteads. Maar ze hebben toch allebei een heel eigen persoonlijkheid. Je zou inderdaad eens met deze gitaren een muzikaal gesprek moeten aangaan als het idee van een bariton of juist een parlorgitaar je aanspreekt. 



HOMESTEAD BARITON

oordeel



» **GITARIST ZEGT:** Grote gitaar met een groots geluid en veel mogelijkheden.



HOMESTEAD PARLOR

oordeel



» **GITARIST ZEGT:** Fraaie gitaar met een heel eigen karakter.